

DE MAX PRINCE SHOW

(Laughter on the 23rd floor)

Komedie in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MAX PRINCE SHOW - LAUGHTER ON THE 23RD FLOOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lucas - man, midden twintig

Milt - man, achter in de twintig

Val - man, middelbare leeftijd

Brian - man, achter in de twintig

Kenny - man, achter in de twintig

Carol - vrouw, achter in de twintig

Max Prince - man, begin dertig

Helen - vrouw, achter in de twintig

Ira - man, achter in de twintig

Het stuk speelt zich af op de drieëntwintigste verdieping van een gebouw aan de Zevenenvijftigste Straat in New York City.

EERSTE BEDRIJF:

Maart 1953

TWEEDE BEDRIJF:

Scène 1: Zeven maanden later

Scène 2: Kerstavond

DECOR:

Het is 1953. We bevinden ons in de kantoren van "The Max Prince Show", een televisie-show. Het kantoor bevindt zich op de drieëntwintigste verdieping van een gebouw aan de Zevenenvijftigste Straat, tussen de Vijfde en de Zesde Avenue.

Dit is het schrijverskantoor. Eigenlijk zijn het twee kamers, waarvan de muur is doorgebroken. Je kunt nog zien waar de muur was. De ruimte is in twee gedeelten verdeeld. Links vindt het echte schrijven plaats. Er staat een bureau met een schrijfmachine, een draaistoel erachter. Links van het bureau een grote, lederen sofa. Tegenover het bureau een grote, gerieflijke leunstoel. Deze is eigendom van Max Prince. Rond dit alles staan nog allerlei verschillende stoelen, genoeg om aan acht mensen plaats te bieden.

Rechts is de ruimte wat meer als een zitkamer ingericht. Tegen de muur staat een tafel, met erop een koffiezetapparaat. Op dit moment loopt de koffie. Er staan kartonnen koffiekopjes en enkele stenen mokken voor de vaste schrijvers. Op tafel staan ook schalen met cake, koekjes en eventueel andere hapjes.

Verder staat er een klein bureau met een telefoon en aan iedere kant twee stoelen.

Een prikbord aan de muur, waarop indexkaarten de verschillende sketches beschrijven waar op dat moment aan gewerkt wordt. Verschillende stapels tijdschriften, woordenboeken en encyclopedieën bevolken de kamer. Er zijn twee deuren, een aan iedere kant van de ruimte.

Verschillende Emmies en Awards op de boekenplanken.

Het is een paar minuten voor tien op een heldere maandagochtend in maart, 1953.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek op gaat: Lucas Brickman, midden twintig, zit aan het bureau in het midden te schrijven. Hij kijkt op.

LUCAS: *(tegen het publiek)* Dit is nou waar ik mijn hele leven van heb gedroomd. Er was geen enkele televisie show die zich kon meten met de "Max Prince Show". Tenminste, niet in negentien drieënvijftig...*(hij pakt koffie)* Een anderhalf uur durende show, iedere zaterdagavond, live. En ik werd een van de schrijvers voor die show. Ik ben Lucas Brickman. *(neemt een slok van zijn koffie)* Max was heel anders dan alle andere komieken. Hij vertelde geen grappen. Hij maakte geen komische woordspelingen. Hij WAS gewoon grappig. Maar met een camera in de buurt, als hij zichzelf moest zijn en bijvoorbeeld een gast moest introduceren, kreeg hij er nog geen vier zinnige woorden uit zonder te hoesten of te mompelen. Ik mag Max bijzonder graag. Vooral omdat hij zijn schrijvers met respect behandelde. En hij betaalde ze meer dan ieder ander zou hebben gedaan. Allemaal jonge kerels, en ze verdienden meer dan de burgemeester van New York. Nou ja... ze waren in ieder geval geestiger dan de burgemeester van New York. *(kijkt op zijn horloge)* Als ik nerveus overkom, komt dat omdat dit pas mijn tweede week hier is. Een van de schrijvers is vertrokken en ik ben hier op een tijdelijk contract voor vier weken. Dus als ik mezelf wil bewijzen, zal ik dat snel moeten doen. Het probleem met mij is, dat ik erg verlegen ben...maar het is me gelukt een leuke zin te schrijven voor de show van vorige week. Helaas hoestte Max net tijdens dat gedeelte, en heeft niemand in Amerika het kunnen verstaan....mijn toekomst hangt dus af van het vinden van de goede stem voor mijn humor... of een medicijn tegen het gehoest van Max. *(de deur gaat open. Milt Fields, ook een schrijver, komt binnen. Hij draagt een zwarte cape over een sport-jasje, een vlinderdas en een zwarte baret op zijn hoofd)*

MILT: *(in de deuropening)* Het is me gelukt. Ik heb het record gebroken. Van deur tot deur, van Scarsdale tot de zevenenvijftigste straat in achtentwintig minuten en twaalf seconden...moet je je voorstellen wat er zou gebeuren als ik een auto had. *(loopt naar Lucas)* Ba-dum-bum. Hoe gaat-ie, Arnie?

LUCAS: Prima. Maar ik heet Lucas.

MILT: Geen Arnie?

LUCAS: Nee.

MILT: Ik heb je de hele week Arnie genoemd, en je zei er geen woord

van.

LUCAS: Ik wist niet dat je het tegen mij had.

MILT: Je zult moeten leren voor jezelf op te komen, jongen. Anders word je door die haaien hier levend opgevreten. *(smijft zijn cape in zijn richting)* Hang eens even voor me op. Maar wees er voorzichtig mee. Hij is antiek.

LUCAS: *(betast de stof)* Mooie stof. Hoe kom je eraan?

MILT: Van een dode stierenvechter in Spanje. Weet ik veel? Een of andere winkel met oude troep. Maar het is een cape met stijl. Ik heb wel gevoel voor kleding, niet?

LUCAS: Nou en of. Hoe kom je aan die baret?

MILT: Die heb ik gewoon in Parijs gekocht. Maar het was wel de laatste.

LUCAS: De laatste?

MILT: MGM heeft ze allemaal opgekocht voor de Gene Kelly-films. *(Lucas knikt)*

MILT: Kijk nou, hij gelooft me ook nog. Wat heb ik nou voor verstand van baretten? En ik zie er belachelijk uit met zo'n ding. Dus waarom denk je dat ik hem draag?

LUCAS: Nou? Waarom?

MILT: Omdat ik dan opval. Kijk maar eens naar me als ik geen baret op heb. *(hij doet hem af)* Onzichtbaar, zie je wel? Een niemand. Maar, let nu op. *(zet baret weer op)* Nu ben ik iemand. Een diplomaat, een reiziger. Misschien ken ik Ernest Hemmingway wel persoonlijk. Ik ga naar Franse films, lach om de grappen...*(hij lacht)* hoewel ik er geen reet van kan verstaan, maar de mensen spreken je er over aan op weg naar de uitgang. "Vond je het een goede film?" Eh, comme ci, comme ca." Ik begrijp zelfs niet eens wat DAT betekent, maar ik krijg wel aandacht. Ik ben uniek, vind je niet?

LUCAS: Ach...

MILT: Ben ik aantrekkelijk? Nee. Ben ik intelligent? Mwah. Ben ik grappig? Ja. Maar vergeleken met alle andere grappige geesten in deze ruimte, ben ik Herbert Hoover's keukenhulpje...Dus draag ik geel suede schoenen met kerstmis en een cowboyhoed met Yom Kippur. En als ik hier binnen kom, lacht Max Prince. En als Max Prince lacht, hebben mijn kinderen deze week weer te eten.

LUCAS: Max heeft deze hele week nog geen woord tegen me gezegd.

MILT: Goed. Je kunt mijn baret huren. Vijftig voor een week. Als hij ook nog iets op je mening uitdoet, vijfenzeventig.

LUCAS: Nee, laat maar.

MILT: *(geeft hem de baret)* Hier. Cadeautje. *(trekt een rode baret uit zijn ene zak tevoorschijn, en een groene uit de andere)* Ik zit tot mijn

nek toe vol in die baretten.

LUCAS: (*glimlacht*) Maar je denkt dat je niet grappig bent?

MILT: (*stopt de baretten weer weg*) Goedkoop! Onderbroekenlol. Die jongens leveren het echte werk. Waar zij kwaliteit leveren, moet ik het van kwantiteit hebben. (*loopt naar de tafel met broodjes*) Waar zijn de uienstokbroden? Mijn agent heeft stokbrood met ui voor me bedongen.

LUCAS: (*wijst*) Is dat er niet een met ui?

MILT: (*pakt een donker broodje op*) Dit? Dit lijkt meer op een hockey puck. Moet je ruiken. Ruikt dat naar ui?

LUCAS: Ik kan niet goed ruiken, want ik ben verkouden. Ik wil er wel naar luisteren, als dat je gerust stelt.

MILT: (*grist Lucas de baret weer uit handen*) Je bent geestig, Arnie. Je bent veel te stil, maar wel geestig. Word maar niet TE geestig, want ik heb vrouw en kinderen te onderhouden. Dat betekent het einde van mijn maitresse.

BEIDEN: (*tegelijk*) Ba-dum-bum.

MILT: Ja. Jij redt het wel. (*de deur gaat open en Val Skolsky komt binnen in een oude, versleten jas over een donker, somber pak met stropdas. Hij is het oudste lid van het team. Als emigrant uit Rusland op zijn twaalfde, heeft hij nog steeds een Russisch accent. Hij is van alle schrijvers het meest politiek bewust*)

VAL: (*Russisch accent*) Is Max er al? Neem me niet kwalijk. Stoor ik? Sorry. Let maar niet op mij.

MILT: Drie keer in een zin verontschuldigt die man zich, en hij heeft niet een keer goedemorgen gezegd.

VAL: Sorry. Pardon. Onvergeeflijk gewoon. Ik heb ook zoveel aan mijn hoofd. Het is een kwaal die wel vaker bij genieën voorkomt. Grapje. (*hangt zijn jas op*)

MILT: Vind je zijn jas mooi, Luke? Val koopt al zijn kleren op Ellis Island.

VAL: Ja, ja. Leuk zijn buiten werktijd, hè? (*wrijft in zijn handen, kijkt naar tafel met hapjes*) En wat hebben we hier? Alleen maar van die uienbroodjes? Ernie, doe me eens een lol. Kijk eens of er misschien ook een vruchtenbroodje bij zit.

MILT: Hij heet Arnie.

LUCAS: Lucas.

VAL: Geen Ernie?

MILT: Zelfs geen Arnie...of "vruchtenbroodje".

VAL: Niet aan mijn hoofd zeuren. Ik heb vannacht niet geslapen. Ik heb niet ontbeten. Ik heb HET al de hele week niet gedaan, en Max belt me 's nachts om middernacht twaalf uur op. Dat doet hij alleen

als er problemen zijn.

MILT: 's Nachts IS middernacht, schlemiel.

VAL: Milt! Laat me met rust! Het is nog te vroeg om "sademieter op" te zeggen.

MILT: Sademieter is een niet bestaand woord. Als je nou echt wilt integreren, zul je sodemieter moeten leren zeggen. "Sodemieter op."

VAL: Lik mijn naturalisatiepapieren, ja? (*kijkt naar de buffettafel*) Ik kan niet geloven dat er niet een vruchtenbroodje bij zit.

LUCAS: (*wijst*) Daar is er een

VAL: (*pakt het op*) Dank je, Lukela. Je zult het nog ver brengen. (*hij opent het reeds doormidden gesneden broodje*) Moet je zien, hij is al voorgesneden. En daar heeft mijn vader ons nou voor naar Amerika gebracht.

LUCAS: Voor voorgesneden vruchtenbroodjes?

MILT: Mijn ouders zijn gekomen voor de chocolade pudding. Dat konden ze wel maken in Polen, maar het paste niet in de bakjes.

VAL: (*smeert boter op zijn broodje*) Zou Max er nog meer gebeld hebben? Heeft hij jou nog gebeld, Lewis?

LUCAS: Lucas. Nee. Waarom zou hij mij bellen? Is er iets mis?

VAL: Dat weet ik niet. Ik was er niet vannacht. Ik heb zo'n briljant toneelstuk gezien. Het beste dat ik ooit gezien heb.

LUCAS: Wat was dat dan?

VAL: Het was in de stad....The Grapes Theater? Nee, niet the Grapes. The Peach. The Plum. The Pear. Zoiets.

LUCAS: The Cherry Lane?

VAL: Dat is het. God zij geloofd en geprezen. Jij krijgt absoluut salarisverhoging met kerstmis, we zullen zien, wie weet?

MILT: En dit is dan onze hoofdschrijver, Arnie. Een man die Engels heeft geleerd van een hond die 's nachts blafte.

VAL: Oh, ja? Nou, laat ik je dit dan zeggen: Mijn hond DROOMT zelfs nog grappiger dan jij.

MILT: Mijn hond kan tenminste "sodemieter" op zeggen.

VAL: Mooi zo. Dan kan hij jouw plaats bij de show wel innemen.

LUCAS: En welk toneelstuk was het dan?

VAL: Toneelstuk? Welk toneelstuk?

LUCAS: In de Cherry Lane.

VAL: Ibsen. Hedda Gobbler.

MILT: Hedda Gobbler? Gaat dat soms over een kalkoen?

VAL: Sademieter op, jij, analfabeet. Ik wed om vijfhonderd dollar dat jij de voornaam van Henrik Ibsen niet weet.

LUCAS: Je zei net Henrik.

VAL: Oh, ja? (*tegen Milt*) Goed. Tweehonderdvijftig dollar dan. (*Val*

lacht. Tegen Lucas) Dat is grappig. Mijn fouten zijn nog leuker dan zijn bedenksels. (*kijkt op zijn horloge*) Het is al na tien. Max is anders nooit zo laat. Nu begin ik me zorgen te maken.

LUCAS: (*tegen Val*) Heb je ook geen idee waarom hij belde?

VAL: (*neemt een slok koffie*) Nee. Hij heeft met mijn hulp gesproken. In het Zweeds. En dat tegen een vrouw die uit Peru komt en hier nog maar drie weken is. Ze hilde nog toen wij thuis kwamen....Er is iets aan de hand. Ik weet het zeker.

MILT: (*in de hoorn*) Mag ik een buitenlijn, liefje?

VAL: Verdomme, Milt, je kent de regels toch. Is het een zakelijk of een privé-telefoontje?

MILT: Dat weet ik nog niet. Laten we maar eens zien wie er opneemt.

LUCAS: Het is ongelooflijk dat jij, terwijl je in Rusland bent opgegroeid, komedie-schrijver geworden bent. Ik bedoel, hadden ze daar wel televisie?

VAL: Televisie? Ze hebben nog niet eens een deurbel. (*tegen Lucas*) En toch komt de beste humor ter wereld uit Rusland. Gogol, Tchechov, Dostojevski. Dat is echt de top. Maar in het Rusland van vandaag bestaat geen humor meer. Lenin heeft het vermoord en Stalin heeft het begraven. En wat hebben ze nu? Het meest corrupte politieke regime sinds Iwan de Verschrikkelijke...Nee. Tot de dag dat er menselijke hervormingen in dat land komen, spoel ik mijn mond tot die taal eruit is. Bah! (*hij spuugt*) Sorry. Ik heb boter over je gespuugd. Onvergeeflijk.

MILT: (*in de hoorn*) Hallo? Met wie?...Nee...Collette.

VAL: Collect? Wij moeten nog een hele show schrijven en hij belt collect met een of ander grietje?

MILT: (*tegen Val*) COLETTE! Ze heet Colette, niet collect. Waarom ga je niet naar Berlitz om ze daar tot waanzin te drijven?

VAL: Je krijgt me vandaag toch niet kwaad, Milt, echt niet.

MILT: Goed, noteer me dan maar voor woensdag. (*in de hoorn*) Ja, ik blijf aan de lijn.

VAL: (*kijkt op zijn horloge*) Waar is iedereen? Vijf over tien en er staat nog geen een miezerig woord op papier.

MILT: Hij heeft gelijk. Zeg, Luke, zet eens een miezerig woord op papier. (*in de hoorn*) Collette? Milt hier. Luister eens, meid. Vanavond gaat niet door. Mijn vrouw is vandaag jarig. Ik denk niet dat ik haar dat uit het hoofd kan praten. (*de deur gaat open en Brian Doyle komt binnen, een aangestoken sigaret in zijn mond. Hij draagt een kreukelig, donker tweedjasje en een uitgezakte broek. Hij begint kaal te worden, maar er zitten nieuwe plukjes haar verdeeld over zijn schedel, afkomstig van een haartransplantatie. Hij is lers, ongeveer*

negenentwintig, een kettingroker, een zware hoester en een zware drinker, met een bijtend gevoel voor humor)

VAL: Brian! Jezus, man. Wat heb jij een beroerde dag uitgekozen om te laat te komen.

BRIAN: Sorry. ik moest nog even...*(hij hoest)* Ik moest nog even...*(hoest weer, het houdt nooit meer op)* ik moest nog even sigaretten kopen. *(hangt zijn jas op)*

LUCAS: *(tegen het publiek)* Brian Doyle. Goeie vent, goeie schrijver, vreselijke roker.

MILT: Ach jongens, toe nou. Ik zit hier te liegen aan de telefoon en ik kan er geen moer van verstaan.

VAL: Oké! Die is minstens vijftig dollar waard.

MILT: Ik moet ophangen, schatje. De inzet wordt hier verhoogd. Ik bel je nog wel. *(hangt op)* Oh, Brian glimlacht. Er is iets gebeurd. Hij heeft iemand in het klooster leren kennen.

BRIAN: Vijf dagen! Tel ze maar goed, jongens, want dat is alles nog wat rest. Want aanstaande vrijdag gaat deze knappe ler de show verlaten.

LUCAS: Waar ga je naartoe?

BRIAN: Ik geloof dat ze het...Hollywood noemen. Ik heb mijn script verkocht aan Metro. MGM? Jullie moeten er wel eens van gehoord hebben.

LUCAS: MGM? Wat geweldig!!!

VAL: Iedere week verlaat hij op vrijdag de show. Iedere week vliegt hij naar Hollywood. Iedere week verkoopt hij een script aan MGM of Twentieth Century Fox.

VAL: Genoeg! Ik wil dat er nu onmiddellijk een sketch gestart wordt, voordat Max binnen komt. Wie weet hoe hij er aan toe is? Lucas, pak Newsweek, Time, Life, elk tijdschrift. Kijken wat er in het nieuws is. Milt, ga kijken welke ideeën er aan het prikbord hangen. Welke film is op het moment een hit? Misschien is er wel een Marlo Brandon-film die Max kan doen. *(Milt haalt het prikbord van de muur)*

LUCAS: Marlon Brando.

VAL: Wat zei ik dan?

LUCAS: Marlo Brandon.

VAL: Dat is ook veel leuker. *(Brian heeft een stuk cake afgebroken met zijn vingers)*

VAL: Zeg, Brian. Als je klaar bent met het molesteren van de cake, kun je misschien ook een bijdrage aan de discussie leveren.

BRIAN: *(tegen Lucas)* Kom eens hier, Luke. Die kerels geloven me nog steeds niet. *(Brian haalt een papiertje tevoorschijn. Hij geeft het aan Lucas. Lucas kijkt er naar)*

BRIAN: Dit is geschiedenis, jongen. Samen met David Selznick die Gone With The Wind heeft gekocht. Toe maar. Lees het maar.

LUCAS: *(leest het kleine papiertje hardop voor)* "Je agent heeft gebeld en gezegd dat MGM contact met je op zal nemen." *(Lucas, Val en Milt kijken elkaar aan)*

VAL: ...Ga verder. We luisteren.

LUCAS: Dat was het.

MILT: Dat was het? MGM zal contact met je opnemen betekent een deal?...

BRIAN: Gisteravond werd ik gebeld. Ze tekenen het contract zogauw ze het script hebben goed gekeurd.

LUCAS: Hebben ze het dan nog niet goed gekeurd?

BRIAN: Ze keuren het goed zogauw ze het gelezen hebben.

LUCAS: Hebben ze het dan nog niet gelezen?

BRIAN: Ze zullen het lezen zogauw ik het geschreven heb.

MILT: Heb je het dan nog niet geschreven?

BRIAN: *(wijst met wijsvinger op zijn slaap)* Hier! Hier zit het allemaal! Iedere bladzijde, ieder woord, elke komma!

VAL: Je hebt een deal met ze gesloten op basis van een wijsvinger tegen je hoofd?

BRIAN: Oh, jullie...jaloerse klootzakken! Ik heb mijn agent het idee verteld, mijn agent heeft MGM op de hoogte gebracht. De hele studio is nu in rep en roer. Zie je deze kerels, Luke? Over dertig jaar schrijven zij nog steeds voor de show, maar dan ben ik directeur van MGM en naai ik Lana Turner.

MILT: Als ze tweeënzestig is? Waarom?

VAL: Ik keur je houding ernstig af. Dit is, zonder enige twijfel, het beste schrijversteam uit de geschiedenis van de televisie. En ik blijf nog liever hier en vreet het bureau op, dan dat ik mezelf zou verkopen aan dat smerige gajes in Hollywood. Al smeekten ze me op hun blote knieën.

BRIAN: Stel nou dat ze je inderdaad zouden vragen?

VAL: Ik sta open voor ieder redelijk bod. Zeg het ze maar. *(Kenny Franks komt binnen. Netjes gekleed, jasje, stropdas, regenjas, bril met schildpadmontuur. Hij is absoluut het best gekleed van het hele stel)*

KENNY: *(houdt Time Magazine in de lucht)* Hebben jullie dit gezien? De Time Magazine van deze week? Paus Pius keurt psycho-analyse goed....dat betekent dat van nu af aan biechten niet meer gratis is...

LUCAS: *(tegen het publiek)* Kenny Franks, al van jongs af aan geniaal. Ze zeggen dat hij al grappen schreef voor Jack Benny toen hij veertien jaar was. Toen IK veertien was, mocht ik niet eens opblijven

om Jack Benny te zien.

VAL: *(kijkt naar het Time Magazine dat Kenny op het bureau heeft gelegd)* Denk je dat er een sketch met de paus voor ons inzit?

KENNY: Dan moeten we wel eerst allemaal ter communie.

BRIAN: Doen. Dat is nog leuker dan een besnijdenis. *(Kenny schenkt heet water in een mok, hangt er een theezakje in en laat de thee afkoelen)*

MILT: *(tegen Brian)* Wat weet een vent zoals jij nu van besnijdenis? *(tegen de anderen)* Hebben jullie wel eens met hem bij de pisbakken gestaan? Hij zeikt recht tegen de muur op.

(Kenny neemt een pil in met wat water)

MILT: Zeg, Meneer Vitamine, wat voor soort pil neem je nu weer?

KENNY: Een nicotine-tablet. *(hij slikt de pil door)* Nu kan ik kanker krijgen zonder dat ik erbij hoef te roken. *(Brian lacht. Kenny roert zijn thee)*

KENNY: Hoe gaat het, Luke?

LUCAS: Ik zou het niet weten. Niemand houdt mij op de hoogte.

KENNY: Maak je geen zorgen. Max denkt dat je het helemaal gaat maken.

LUCAS: Zei hij dat?

KENNY: Nee, maar ik zal hem wel vertellen dat hij dat gezegd heeft. Hij onthoudt toch nooit iets. *(neemt een slok van zijn thee)*

VAL: *(tegen Kenny)* Heb je al gehoord dat Max mij om twaalf uur vannacht gebeld heeft?

KENNY: En wist jij al dat hij mij om half twaalf belde?

VAL: MAX?

KENNY: Hij zat in zijn schuilplaats, stomdronken, met een geladen geweer op schoot.

VAL: God allemachtig. Zei hij dat?

KENNY: Nou, het kwam er nogal onduidelijk uit, maar zoveel begreep ik er wel van.

VAL: God allemachtig.

LUCAS: Met een geladen geweer?

KENNY: Hij zei dat hij alweer een dreigbrief had gekregen.

MILT: Niet van mij deze keer. Ik heb de mijne vorige week al gestuurd.

VAL: God allemachtig. Heeft hij de politie gebeld?

KENNY: Hij zei dat hij het zelf ging oplossen. Het is nu tussen hem en hun.

BRIAN: God allemachtig. Sorry, Val, ik flapte het er zomaar uit.

VAL: *(tegen Kenny)* Hoe bedoel je, tussen hem en hun? Wie zijn zij dan? Heeft hij dat ook gezegd?

KENNY: De man zat onder de drank en de kalmeringspillen. Bij elk

woord dat hij zei, blies hij bellen.

LUCAS: Kalmeringspillen?

MILT: *(tegen Lucas)* Max stapt elke avond in zijn limousine, neemt twee kalmeringspillen ter grootte van een handgranaat en spoelt ze door met whisky. Zijn chauffeur helpt hem zijn huis in, en daar valt hij op de grond in slaap naast zijn honden.

BRIAN: Precies. Er zijn dus geen dreigbrieven. Die man lijdt aan achtervolgingswaan.

VAL: Misschien heeft Brian gelijk. Herinneren jullie je nog dat hij zijn buurman ervan beschuldigde de banden van zijn Cadillac lek geschoten te hebben?

BRIAN: Max schiet zijn banden zelf lek. Iedereen weet dat.

LUCAS: Waarom zou hij dat doen?

BRIAN: Hij heeft een geweer. Hij heeft een Cadillac. Op zondag is hij vrij. Waarom niet?

LUCAS: Heeft Max vijanden?

KENNY: Ik denk het niet, als je hem zelf niet meetelt.

LUCAS: Hoe bedoel je?

KENNY: Niemand haat Max zoals Max Max haat.

BRIAN: Ik hoor je altijd zo graag als Gertrude Stein praten.

KENNY: *(tegen Lucas)* Ze snappen het niet. Wij SCHRIJVEN komedie. Max MAAKT komedie. Hij is degene die iedere week door de hele natie te bezichtigen is.

VAL: Kenny heeft gelijk. Max vindt het hier erg leuk, bij ons, maar hij haat de camera's. De leukste man sinds Chaplin, maar hij geeft nog steeds voor iedere show over.

BRIAN: Voor zo'n honorarium zou ik maar wat graag ook mijn vingers achter in mijn keel steken.

MILT: Wil je dat nooit zeggen met Max in deze ruimte? Hij betaalt het beleg op het brood van mijn kinderen en iedere haar die op jouw hoofd getransplanteerd is. *(hij neemt Brian's cap af, zodat de haartransplantatie zichtbaar wordt)*

BRIAN: *(raakt zijn haar aan)* Als ik het je niet verteld had, had je het nooit geweten.

KENNY: Wat zijn dan die rare plukken op je hoofd? Is dat soms achtergebleven toen je de laatste keer het gras hebt gemaaid?

MILT: Ik heb wel eens gehoord dat getransplanteerd haar groeit als schaamhaar. Dat betekent dat je nodig een rits op je kop moet.

BRIAN: Jezus, wat zal ik jullie missen in Hollywood. *(smalende reacties)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto